

Шекета Іван Іванович

Педагогічний стаж: 3 роки.

Кваліфікаційна категорія: спеціаліст.

Освіта: Мукачівський державний університет, 2019 рік.

Педагогічна ідея

«Використання інтерактивних методів навчання на уроках музичного мистецтва»

«Велич мистецтва ясніше за все проявляється у музиці» (Й. В Гете)

Мистецтво – вираження найглибших думок найпростішим способом. І воно є одним із головних засобів прилучення дитини до культури і духовних цінностей. Твори мистецтва сприяють художньо-образному засвоєнню світу. Тому в сучасній школі багато уваги приділяється розвитку художньо-творчих здібностей, здатності до сприймання, розуміння й творення художніх образів, потреби в духовному самовираженні.

Звертаючись на уроках музики до методів інтерактивного навчання, я залучаю дітей до активної творчої діяльності. На мою думку, застосовувати інтерактивні методи треба поступово. Спочатку варто використовувати найпростіші – робота в парах, малих групах, «мозковий штурм». Коли в учителя й учнів з'явиться досвід подібної роботи, такі заняття проходитимуть набагато легше, а підготовка не потребуватиме багато часу.

У своїй роботі я наполегливо шукаю шляхи, які підвищували б ефективність уроку та розвивали творчу активність через використання інтерактивних методів: швидко і якісно перевірити знання дітей, цікаво розпочати нову тему, підбити підсумок уроку з використанням ігрових ситуацій. У процесі реалізації інтерактивних методів навчання учні вчаться взаємодіяти один з одним (робота в групах, парах). При цьому відбувається обмін думками, ідеями, пропозиціями.

З досвіду роботи можу сказати, що ефективність на уроках музичного мистецтва показують такі інтерактивні форми та методи, як: «мозковий штурм», відтворення «логічного ланцюжка», «мікрофон», метод «незакінчене речення», метод «коло ідей», метод творчих завдань, групові та ігрові форми роботи.

Мозковий штурм я розглядаю як можливість проявляти уяву та творчість, вільно висловлювати свої думки; зібрати якомога більше ідей щодо проблеми від усіх учнів протягом обмеженого часу. Він може бути короткочасним або тривалим, письмовим або усним. Це активна форма діяльності, яка розвиває та тренує мозок, формує вміння лаконічно й чітко висловлюватися. Наприклад, у 7 класі до теми «Народна пісня в сучасному житті» учні дають характерні ознаки народної пісні (фольклор, автентичний спів, календарно-обрядові пісні, козачок, музична обробка, варіативність, кобза, давнина тощо).

У своїй роботі керуюся таким алгоритмом дій:

- даю завдання учням для попередньої підготовки: прочитати, продумати, виконати самостійні підготовчі завдання;
- підбираю для уроку такі інтерактивні вправи, які б дали учням «ключ» до засвоєння теми;
- під час виконання інтерактивних вправ даю учням час подумати над завданням, щоб вони сприйняли його серйозно;
- на одному уроці я використовую декілька інтерактивних вправ;
- проводжу обговорення за підсумками інтерактивної вправи;
- проводжу швидкі опитування з різноманітних матеріалів теми, які не були пов'язані з інтерактивними завданнями.

Практикую розпочинати урок музичного мистецтва з розминки, що дозволяє в цікавій формі перевірити готовність учнів до уроку, актуалізувати опорні знання, коротко повторити попередній матеріал, сконцентрувати увагу, задати темп роботи, а також сприяти формуванню комунікативних умінь і навичок.

Метод «Мікрофон» застосовую в ситуаціях, які потребують від учнів швидкої відповіді. Цей метод можна використовувати на всіх етапах уроку. У 5-му класі (тема «Народні танці») можна запропонувати кілька варіантів застосування цього методу.

Метод «Коло ідей» залучає всіх дітей до дискусії. Він добре спрацьовує, коли учні характеризують прослухану музику. Ділю клас на групи, наприклад: «музичні критики», «художники», «журналісти». Вони отримують свої завдання: «журналісти» перед слуханням музики опрацьовують матеріал про композитора, його життєвий та творчий шлях; «музичні критики» характеризують прослухану музику, її характер, темп, динаміку тощо; «художники» малюють уявну картину прослуханої музики. Після прослуховування музичного твору нагадую завдання й даю час на обговорення в групах. Представники кожної групи сідають у коло та презентують результати своєї роботи.

Музичні ребуси можна писати на дошці, або на листочках. Учні самі із задоволенням вдома складають ребуси й на уроці загадують однокласникам.

«Вірю – не вірю». Таку гру можна використати в будь-якій темі. Її можна проводити я, а можуть і діти, об'єднанні в групи. Складаються питання і зачитуються в класі. Кожне запитання починається словами: «Чи вірите ви, що...?». Учні погоджуються або ні. Кожну відповідь треба обґрунтувати або виправити помилку.

«Запитання – відповідь». Цю гру застосовую під час опитування, повторення, підсумку уроку. До дошки виходять двоє учнів і по черзі ставлять один одному запитання. Оцінка залежить від кількості правильних відповідей.

Отже, методи інтерактивного навчання до вподоби учням, вони дають змогу творчо підходити до засвоєння навчального матеріалу, попрактикуватися слухати інших, вчитися будувати конструктивні відносини в групі, знаходити спільне вирішення проблеми.

Покликання на відеореферат: <https://www.youtube.com/watch?v=ldpIAj565DI>